

Podr. št. 57 S.Z.Z. v Niles, O
priredi plesno veselico v soboto
5. oktobra v nemški dvorani na
Belmont Ave. Prijatelji iz War
rena, Girarda in od drugih s
prijazno vabljeni. Za lepe vald
ke in polke bo skrbel orkeste
Joe Umeke, za drugo postrežbo
na pripravljeni odbor

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 232 Wed., Oct. 2, 1940

Kljub temu se jih ne bojimo

Petek je slab začetek . . . so rekli naši stari ljudje, ki so v svojem preprostem razumevanju dogodkov okrog sebe presojevali po življenjskih izkušnjah. To se bo morda izpolnilo tudi pri stvaritljivih novega evropskega reda, ki je bil začetni zadnji petek v veliki dvorani berlinske kancelarije, kjer je bila z vsem pompom podpisana nova zveza, ki naj bi zadala smrtni udarec glavnima demokratskima državama, Zed. državam in Angliji.

Na dolgi mizi so ležali dokumenti, kateri so govorili v jeziku diktatorjev o desetletni zvezi, politični, ekonomski in vojaški, treh fašističnih sil Evrope in Azije. V teh dokumentih je stalo črno na belem, da naj bo odslej Evropa hemisfera Nemčije in Italije, Azija naj bo zemlja Japoncev, vse tri države pa naj bodo kot ena skupna sila, če bo katera izmed njih napadena od kake države, ki sedaj ni zapletena v evropsko vojno, ali v kitajsko-japonski konflikt.

Te zgodovinske dokumente je podpisal nemški zunanji minister von Ribbentrop za Nemčijo, italijanski zunanji minister Ciano za Italijo in japonski poslanik Kurosu za Japonsko. Ko so listine podpisali, je vstopil v dvorano nemški nadbog Hitler ter segel v roke italijanskim in japonskim zastopnikom. Takoj zatem je pa radio razglasil dogodek v svet. Tako je bila ustvarjena nova zveza, zapečatena s podpismi, ki bodo držali svetost obljube, kot so držali tisočkrat prej, dokler so pač držali.

Že nekaj dni je svet napeto čakal na nekaj važnega. Nemški minister von Ribbentrop se je bil odpeljal na 18. septembra v Rim, kjer je stopil v razgovore z Mussolinijem in Ciano. Takoj zatem se je zvedelo, da imata važne razgovore italijanski zunanji minister in japonski poslanik. Svet je pričakoval od teh razgovorov nekaj izrednega in časopisje je začelo ugibati, da se kuje nekaj glede vzhodne Evrope in Afrike. Zato je bil svet toliko bolj presenečen, ko je bila razglašena zveza med Nemčijo, Italijo in Japonsko.

V resnici ta zveza ni nič novega, ker je bila prav za prav samo obnovljena zveza istih držav, sklenjena pred štirimi leti, samo s to razliko, da je bila takrat ustvarjena proti Rusiji oziroma komunizmu, medtem ko današnja zveza vsebuje točko, da se bo skušalo pridobiti Rusijo za to zvezo, če ne za direktni pristop, pa vsaj v toliko, da se Rusija ne bo obrnila proti tem treh fašističnim državam. Zveza istih držav pred štirimi leti je v glavnem imela namen, da te države druga drugo obvestijo o eventualnem gibanju komunizma v njih državah. Ko je lansko leto Hitler podpisal zvezo z Rusijo, je bila protikomunistična zveza razdrta. Italija in Nemčija sta postali vojni zaveznici in Japonska je začela sumiti, da jo je Hitler prodal s svojo zvezo z Rusijo. Danes se je položaj spremenil v toliko, da je Rusija tista, ki sumi, da je izigrana.

Za to najnovejšo zvezo fašističnih držav so nanizani dogodki, ki so se vršili pred začudenim svetom vse od berlinsko-moskovske zveze tako naglo, da smo jih komaj sproti zasledovali. Hitlerjeva zmaga v Poljski, Norveški, Danski, Nizozemski, Belgiji in Franciji, ga je postavila takorekó pred vrata "novega evropskega reda," o katerem Hitler sanja vse od časa, ko je spisal knjigo "Moj boj." Ko je padla Francija, je stopila v boj Italija, ki je bila gotova Hitlerjeve zmage nad Evropo.

Tedaj je pa naenkrat stalo rimsko-berlinsko osiše pred nepričakovano zapreko do zmage: Anglija se je postavila zmagovalnim nemškim in laškim kohortam po robu in ameriški narod je izrekel svoje simpatije do Anglije, kar v danih razmerah mnogo pomeni.

Na drugi strani sveta je pa imela svoje probleme Japonska. Ker se je konflikt na Kitajskem zavlekel in zahteval ogromne žrtve za Japonsko, je bila kaj slab pripravljena, da bi bila izrabila evropski potres in se polastila nizozemskih kolonij v Vzhodni Indiji in tako ustvarila "nov red" v Aziji. Anglija je radi "ljubege miru" dala nekaj koncesij Japonski, toda ni se hotela umakniti iz raznih strateških postojank, kamor bi se Japonska rada vsedla. Še bolj nerodno je pa začelo hoditi za Japonsko zadrževanje Zed. držav, ki so poslele svojo bojno mornarico na Havajsko otočje in s tem molče, toda jasno povedale vsemu svetu, predvsem pa Japonski, da so pripravljene braniti svoje pravice v Vzhodni Aziji.

Zato je pa zveza fašističnih držav hotela ubiti z enim kamnom dva vrabca. Pogoji zveze določajo, da bo Japonska napadla v Pacifiku, če se Zed. države zapleto v vojno v Evropi. Če pa Zed. države napadejo Japonsko, bosta Italija in Nemčija napadli v Atlantiku. Torej je bila zveza fašističnih držav namenjena v prvi vrsti, da izolira Washington. Če bi se fašistom posrečilo to, bi imeli opravka samo še z Anglijo, katero bi počasi kos za kosom razkosali. Če bi fašisti izorirali Zed. države, porazili Anglijo, pa imajo ves svet pri nogah.

Toda dasi je nova fašistična zveza mogočno vplivala na narode v Nemčiji, Italiji in Japonski, pa imajo fašisti še dolgo pot do zmage. Anglija, kot vidimo, se ne bo podala do zadnjega moža in Zed. države se ne bodo oplasile ne pred Japonci ne pred evropskimi fašisti. Priznati se pa mora, da je nova zveza potegnila preko obnebnja nove temne oblake in zmanjšala upanje za skorajšnji svetovni mir.

BESEDA IZ NARODA

V nedeljo koncert "Slavčkov"

Zbor "Slavčki," ki je bil ustanovljen prvi izmed šestih clevelandskih mladinskih pevskih zborov, bo tudi prvi v letošnji sezoni podal svoj koncert v nedeljo 6. oktobra v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

S tem koncertom stopa zbor "Slavčki" v šesto leto pevskega udejstvovanja. Koliko dobrega in koristnega vzgojevalnega dela se je v tej dobi storilo pod vodstvom učitelja Mr. Louis Šemeta v dobrobit najmlajših članov našega naselja, bi bilo težko dosledno popisati, vedo pa to starši otrok in vsak kdor hoče videti, kajti sadovi trudopolnega dela so bili na ogled že nešteto krat in sprejeti z navdušenim priznanjem v različnih krajih.

Nakratko, a nazorno je v preteklem tednu podal javnosti nekakšen "petletni inventar" delovanja skupnih mladinskih pevskih zborov njih predsednik, Mr. Siskovich. Zato na tem mestu ne bom ponavljala zaslug, ki jih je ta skupina doprinesla k ugledu naselbine, tudi ne bom trkala na vaša srca z obrabljenimi lekcijami "o narodni dolžnosti" in "slovenskem čutu," temveč vas vse prav preprosto in prijazno povabim v imenu naših "Slavčkov" na obilno udeležbo nedeljskega koncerta.

Na programu ne bodo svetovno znana dela slavnih umetnikov, pač pa pester venec naših lastnih narodnih in nekaj klasičnih pesmi skomponiranih od naših rodoljubov in podanih v solih, duetih in celotnem zboru tako ljubo in čuteče kakor v pretekli večini najraje poslušamo našo pesem. Ves program je pod vodstvom Mr. L. Šemeta.

Nadejam se, da nas v velikem številu posetijo tudi prijatelji od sorodnih zborov in naj jim služijo te vrstice v prijazno vabilo.

Po koncertu, ki se prične ob treh popoldne, se vrši prosta zabava in ples ob zvokih Eddy Zay orkestra. Oddor si prizadeva, da bo vsestransko najbolj postregel vsem posetnikom. Vstopnina k koncertu in plesu je 35 centov. Za "Slavčke,"

Josephine Petrič

IZ ZADRUŽNE FRONTE

Ko bi delavec imel nekaj Dies Committee, ki bi brskal med one, ki izkoriščajo delavstvo v splošnem, tedaj bi imeli malo več demokracije v deželi. Njegova naloga bi bila, da bi iskal petokolonske člane v ekonomskem sistemu, preiskali bi one, ki imajo več kot samo par hlač, one ki imajo več kot eno ali dve srajci. Tudi patriotizem bi zadobil malo več pomena in vsakdo bi se počutil bolj zadovoljen.

Zadružništvo preiskuje in razgalja te razlike. Delavca uči, da le v skupnosti je moč, da je vse v njegovih rokah, ako hoče porabiti v lastno korist; zaveda se pa, da je delavstvo tako omreženo, da bo šlo v vsako osvajevalno vojno za dobiček "Our Beters," medtem, ko za lastno korist stori bore malo in ni niti pripravljen iti v ekonomski boj, ki odpravi vse kar daje povod za vojne. Ako to želite, lahko to po-kažete s tem, da se pridružite ekonomskim bojovníkom — Zadružničarjem!

Pri Slovenski Zadružni Zvezi je ta ideja vedno v ospredju, vsakdo deluje zanj. Ni pa samo agitacija, treba je tudi razvedrila. Tudi za to je poskrbljeno. Tekom cele zimske sezone bodo naši vrli kegljaki kegljali v SDD vsako nedeljo ob 6:30 zvečer —

sebi v razvedrilo in nam gledalcem v zabavo. Spodbujajmo jih!

Oktober, kot vsa druga leta nam doprinaša mesec agitacije. Je pač Zadružni mesec. Ker je tako, imeli bomo zadnji teden veliko Zadružno razprodajo, ki bo menda največja tega leta in domač zabaven večer z večerjo v soboto 26. oktobra v Slovenskem Domu na Holmes. Za vse skupaj: zabavo, ples in kot veste fino, okusno večerjo, vas bo stalo 50c. Vstopnice se dobe pri vseh direktorjih, članicah ženskega odseka, uposlenih in posameznih trgovinah. Rezervirajte si torej tisto soboto za Zadružni zabavni večer, kjer se boste kot vsa druga leta prav pošteno zabavali v družbi zadružničarjev in simpatičarjev-odjemalcev. Vsi ste dobrodošli — in poskrbljeno bo za vas najboljše.

Joseph A. Siskovich, tajnik.

Župan Burton in prosperiteta

Kakor vam je že vsem znano je naš župan Burton zadnje čase vrgel vse samske ljudi iz realnega seznama, ker so sposobni za kakršno koli delo in obnem jim je pa povedal, da je povsod dovolj dela za te ljudi. On in vsi mi pa dobro vemo, da vsak dan hodi na tisoče ljudi od tovarne do tovarne za delom. Ti ljudje so različne starosti in poklicev. To so samski in poročeni z številnimi družinami, a dela ne morejo dobiti, ker pravijo da ga ni.

Kakor bi se moglo razumeti iz Burtonove politike, bi naj šel samski delavec k delodajalcu in mu rekel, da sprejme delo za vsako ceno, čeprav kateri družinskih očetov radi tega zgubi delo. Nič za to, na posledice se ne gleda, čeprav družina potem strada. Če pa se na ta način ne doseže ničesar, potem je pa najboljše, da se kaj pohabiš in boš dobil relif ali pa od glada pogini. Vsaj tako se to razume.

Ko so zadnje dni poslali te sestradne ljudi na religna dela in to za 14 do 18 dolarjev na mesec za 32 ur dela, so jim sedaj še to vzeli in tudi to ni bilo dovolj. Nekateri so še po en dan ali več pustili delat in so prišli po plačo, so jih pa cel dan gonili od enega urada do drugega predno so zvedeli, da za tisto delo ne bodo plačni, ker so delali po pomoti, ko bi ne smeli. Ali res nimajo naši councilmani nobene besede več? Ali je še kje kakšno sodišče?

Najlepše pa še pride sedaj, ko hočejo republikanci postaviti Burtona za senatorja. Ali je res republikanska stranka že tako možgansko skrahirana, da nima boljšega človeka, ki bi ga postavila za kandidata? Rado vedem sem, kako dolgo bodo še davkoplačevalci plačevali davke za take krukarije?

Louis Kocjan

Politična kampanja v 32. vardi

Kampanjski odbor Slovenskega demokratskega kluba v 32. vardi je imel svojo prvo sejo 26. septembra, kjer si je določil program in delovanje za bližajočo se volilno kampanjo.

Pred vsem se opozarja državljane, ki imajo izvršiti spremembe v registraciji. Vsak državljan, ki še ni registriran, ali se je mogoče preselil, naj si zapomni, da bodo volilne koče za registracijo odprte 7. oktobra in sicer od 10 do 2 in od 4 do 9 zvečer. V ta namen je klub določil nekaj članov, ki bodo obiskali vse one, ki še niso registrirani. Rojaki zapomnite si, da je to najvišji privilegij svobodnega

državljana, ko lahko svobodno in tajno glasuje ali voli kakor se mu vidi prav.

Seja je odobrila vodilne osebe na vodilnih okrajnih in državnih mestih, na čelu vseh pa je sedanjí predsednik Zed. države — F. D. Roosevelt za tretji termin. V ta namen bo imel klub svojo posebno glavno centralo v osrčju 32. varde. V svrhu reklame se bo najelo veliko dvorano na Holmes Ave. za javni shod.

Odbor apelira na vse Slovence naj sodelujejo v borbi za zmago demokracije, kajti borba je nas vseh z geslom: "Čim hušji je boj, tem veličastnejša bo zmaga."

Publikacijski odbor

IZ DOMOVINE

—Vlak mu je odrezal noge. Nedavno popoldne je stal 60-letni posestnik Avgust Lovrenčič iz Tekavčevega na železniški progi v Rogoški Slatini in štel denar. Tedaj je privozil vlak, katerega Lovrenčič ni opazil. Vlak je pregazil Lovrenčiča in mu odrezal obe nogi pod kolonom. Ponesrečenca so odpeljali v celjsko bolnico, kjer je izdihnil.

—Kako se je ponesrečil Kural Anton mlajši. V nedeljo 23. junija okrog 6. ure se je peljal Kural Anton ml., delavec iz Godešča, po betonirani cesti v smeri iz Medvod proti Jeperci Približno v sredini tega odseka je na desni strani tik gozdiča majhna branjarija, kjer se prodajajo presne jagode. Tam je mladi Anton opazil svoje prijatelje in je imel namen pridružiti se jim. Začel je svoje kolo obračati z desne strani ceste proti sredini, da bi tako laže zavil s ceste. Prav v tistem trenutku pa je privozil za njim v isti smeri iz Medvod z osebnim avtomobilom g. Demšar Dušan, sin posestnika in gostilničarja iz Žirov, z veliko brzino. Morda je imel namen prehiteti mladega Antona, katerega je v tem trenutku njegov avto zadela od zadaj in ga zavoljo brzine vrgel tako, da je nesrečnež padel na predni del avtomobila in si polomil rebra. Usoden udarec pa je dobil na zadnjem delu glave. V trenutku nesreče je pihal močan veter in zaradi šuma drevja v gozdiču ni mladi Anton slišal prihajajočega avtomobila. Mladi Anton je takoj po nesreči izdihnil.

—Usodna nesreča mladega Jeseničana na Mariborskem otoku. V mariborski bolnišnici je umrl mladi Ciril Novak z Jesenic. Smrt je nastopila kot posledica usodne nesreče, ki je zadela Novaka v kopalšču na Mariborskem otoku. Nedavno je obiskala Maribor številnejša izletniška skupina z Jesenic. Fantje so si ogledali mesto in okolico in šli tudi v kopalšču na Mariborski otok, ki jim je zelo ugajalo. Kopali so se, Ciril Novak pa je poskusil tudi skakati v bazen. Ko pa se je spet z velike višine pognal v bazen, se mu je skok ponesrečil. Padel je tako, da so ga morali potegniti iz vode. Ni več mogel stopiti na noge in so ga reševalci prepeljali v bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili, da si je Novak poškodoval hrbtenico. Poškodba je bila smrtna in vsa zdravniška uspešnost ni mogla rešiti mlado življenje.

—Smrten padec. Služkinja gostilničarja Ivana Usenika na Dolenjski cesti v Ljubljani je našla v domači šupi mrtvega neznanca. Policijska komisija je ugotovila, da je bil mrtвец 68 letni izdelovalec suhe robe Peter Požar iz Zimarič pri Sodražici. Požar je prenočeval v Usenikovi šupi. Vse kaže, da je ponoči vstal in hotel iti na stran, pa je v temi padel skozi odprtino več metrov globoko na tla. Priletel je z glavo naprej in mu je počila lobanja. Požar je bil najbrž pri priči mrtev.

Za pouk in izobrazbo

Piše LOVRENC SUHADOLNIK

Dober nasvet ČLANEK 42.

Zapreke v višjih šolah

Zadnja in največja napaka višješolcev pa je ta, ker si ne uredijo časa za učenje. Čas hiti, ura za uro, dan za dnem zbeži v preteklost in če delo ni narejeno ob času, potem ni pričakovati pravega in zaželenega uspeha. Ureditve časa in dela mora biti urejena po sledečem redu.

Vsak učenec dobro ve kaj in koliko ima učenja za prihodnji dan in koliko dela mora biti narejenega, zato naj vsak učenec skrbí, da je dobro pripravljen za recitacijo naslednjega dne ali pa še malo več. Seveda je pa vedno priporočljivo, da je vsak učenec pripravljen za malo dalj naprej kot pa samo za en dan. Vse to pa zahteva precej poštrevovalnosti od strani staršev in učencev.

Vsak učenec, ki ima mogoče veliko dela in učenja, naj vselej premisli, da to delo bo končano v kratkih štirih letih. Zato se mu izplača potruditi se, da na ta način čim prej pride do svojega kruha. Vse preveč učencev v višjih šolah se prehitro utrudí in prične zanemarjati učenje. Vzrok tega je v tem, ker jim premalo časa ostaja za razne družabne zabave.

Druga velika zapreka pri učenju pa je denar. Zato svetujemo staršem, če hočejo da bo njihov sin ali hčer pridno študiral, naj nikar ne bodo preveč radodarni z denarjem, kajti denar je največja skušnjava za učenca in je že marsikateri uničil. Ravno tako pa zopet ni dobro, če je oče preokup ali prestrog napram svojemu sinu ali hčeri, da mu mogoče ne dopusti nobene prostosti ali zabave. Vedeti moramo, da je tudi razvedrilo potrebno vsakemu učencu, seveda pa to ne sme ovirati učenja.

Dolžnost staršev je, da vselej dobro premislijo predno rečejo zadnjo besedo. Skrbeti morajo, da če gre sin na zabavo, da ne ostaja predolgo v noč zunaj, ker bi mu to škodilo pri učenju naslednjega dne. Posebne paznje pa je treba pri fantih, ko dorastejo 15. ali 16. leto. Ta doba je posebno nevarna za fante, kajti v tem času že nekateri začno "metati" oči za dekleti in dekletami pa so za take fante, ki se pohajajo v šolo, strup in največja zapreka pri učenju. Zato je dolžnost staršev biti zelo previdni v tej dobi.

V največ slučajih si dekleta žele takega prijatelja, ki ima denar, da jih lahko pelje na različne zabave, a kar se tiče učenja

se pa prav malo zanimajo, njim je največ za zabavo, je postranska stvar.

Starši, ki dajejo svojemu preveč denarja in časa na razlago za zabave, bodo kaj kmalu sprevideli, da bo sin začel marjati učenje in šolske Kmalu bo pričel tudi izostati iz šole in končno se bo uprta, da ga ne bo več mogoče viti nazaj v šolo. Posledica bo — sprijen študent, kar starejših se boste še lahko minjali, kaj je to pomeni starem kraju. Fant ne bo nobeno rabo in kakšna pa bo gova bodočnost?

V nemalo slučajih se da stopi sin pred očeta in kratko pove, da v šolo ne gre in da si bo poiskal delo, tako želi njegova izvoljena gava Francka ali Micka, mu je tudi svetovala, da izplača študiral in da ne izplača delat. Tako se konča visoko-šolska dolga mišljenega študenta in marsikateri bridko obžaluje tem v življenju.

(Dalje prihodnje)

—Največji zoološki vrto v bližini Londona. Ura tako, da ni potrebno, da žvali v kletkah, temveč se prosto gibljejo.

Ce verjamete al' pa ne

Ženin na dražbi (Nadaljevanje)

Nato je omahnila kot nesreče nazaj na stol, z rokami obraz in užitnila. Obenem pa so li svatje ženina v ozkem ju, ga cukali za obleko, sa in hrumeli vsi vpre, si res ti, Jurij?" — "Ne, mogoče verjeti." — "Moral znati, da si postal dečko." — "Pomladil si se, ni mogoče spoznati!" — so se v zadregi opravičevali drugi so se jezili na Toda ženin je naredil prizor konca, ko je postal sti roko in dejal:

"Sedaj pojdimu hitro, kej in uredimo to zadevo, Rozka ne uide."

V cerkvi so se malo pker se župnik dolgo ni pričati, da je ženin res ne kak podtaknjen. O grede se je nevesta prav naslonila k ženinu in "Jurij, bodi tako dober, vse odpusti, jaz nisem ga mislila!"

Pri ženitovanjski godbi li vsi izredno dobre volje in Rozka sta bila par. Tako brhek in zal je bil na svoj poročni dan da ni ostal, toda popold divjal pa tudi ni več. Z skrbela Rozka.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 3, 1939, OF "AMERIŠKA DOMOVINA," published daily except Sundays and holidays in Cleveland, O., for October 1st, 1939.

Before me, a Notary Public in and for the State and county of Ohio, personally appeared James Debevec, who, having duly sworn to law, deposes and says that he is the Editor of "AMERIŠKA DOMOVINA," and that the following is to the best of his knowledge and belief a true statement of the ownership, management, etc., of the publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the Act of March 3, 1933, embodied in the Public Laws and Regulations, printed on the reverse of this form.

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business managers are: Editor, James Debevec, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio; Publisher, Victor Knaus, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio; Managing Editor, James Debevec.

2. That the owners are: Louis J. Pirc Estate, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio; James Debevec, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio; Victor Knaus, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

3. That the known bondholders, mortgages, and other securities or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or securities are (If there are none, so state): None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the stockholders and security holders if any, contain not only the names of the holders and security holders as they appear upon the books of the company, but also, in cases where the stockholders or security holder appear upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation to the person or corporation for whom such trustee is acting, the names of the stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than as bona fide owners, and that this affiant has no reason to believe that any person, association, or corporation has any interest direct or indirect in said stock, bonds, or other securities than as so stated by this statement.

5. That the average number of copies of each issue of this publication distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the twelve months preceding the date shown above is 5,600.

Signed: JAMES DEBEVEC, Editor. Subscribed and sworn to before me this 1st day of October, 1939. (SEAL) Steve F. Pirnat, Notary Public. My commission expires Aug. 27th, 1941.

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

Spet so me privezali kakor prej. Radovednih gledalcev pa ni bilo več, najbrž jim je Pida prepovedal, da bi me hodili gledati. Mi je bilo tudi čisto ljubilo, saj ni posebno prijetno, če visi človek ob drevesu pa pasejo na njem radovedneži oči, in če bi bili tudi sami otroci.

Cas je mineval, Kiowe so hodili po svojih poslih, nihče se ni posebej zmenil za mene.

Po dveh urah stopila črnolaska iz šotora, plitvo lončeno posodo je imela v rokah. Prišla je bližje meni.

"Oče mi je dovolil, da ti smem priti. Ali hočeš?"

Seveda sem hotel —. Močen sem moral biti, utegnil sem močnejše razvezi. In roke vsaj mi morali razvezati med jedjo. Morebiti bi se ponudila priti za me.

Veselo sem torej odgovoril: "Bi že jedel. Pa roke mi morajo prej odvezati, sicer ne morem jesti."

Ne vem, ali je slutila, kaj se skriva za temi besedami. Pa nje resno, temno oko je za nekaj trenutkov čudno zamišljeno zrcelilo v mene. Nato pa je počasi odšla.

"Ni treba, da bi ti odvezala roke. Tvoja služabnica bom. Streljaj me."

Moj up je zaenkrat padel v vodo.

V skledi je bilo pečeno in narazano bizonovo meso. Nalagala je košček na nož in jih delala v usta. Vsekakor zanimiva slika —. Old Shatterhand, slavní belí lovec, — pa se mi je zdela kakor otrok —!

Kaj resnemu položaju bi se najbrž nasmejal. Sram me seveda ni bilo treba biti, kaj mi je postrežljiva mladenka dala nikaka nežnočuteča bela področja, ampak Indijanka, ki je njo taki prizori niso nič nenarodnega.

Govorila sta naju zelo resnobno, zdelo se mi je, da le ena od njiju zdelo potrebovala nagrado dobro dekletko za tole pripombo:

"Old Shatterhand je dejal, da je kake skrivnosti seveda ne morem vedeti, vsaj po mojem mnenju. Da pa bodo te besede izmed usodne, na to pa nobeden izmed nas ni mislil.

Črnolaska je zardela. Tudi jaz sem zardel. Pozorno me je gledala, vzela skledo in odšla. Pa se je obrnila in me vprašala:

"Ali je tale bojevnik resnico povedal?"

"Vprašal me je," sem odgovoril, "ali si mi všeč, pa sem odšla."

Očigledno sem blebetavega bobilca. Pa se ni mnogo zmedel za moje kreganje.

Vedela sem, da je, ko sem zardela, tudi ona zardela. "Ali smem govoriti s tistimle črnolasko?" sem vprašal čuvaja.

"Da!" je eden odgovoril. "Pa ne sme govoriti."

"Moj rdeči brat naj bo brez besed, pa bo sam čul, kaj se bova dogajalo. Saj zna moj brat odgovoriti."

"Da!" je odgovoril ponosno. "Potem sem Gataša: blizu, kakor človek, ki prav ne sme ali ne."

"Saj vam menda ni prepovedano govoriti z menoj?"

"Ne. Pa Santerju ni prav," je odgovoril.

"Da!" je tako rekel?

Mary A. Svetek:

Kratek izlet po ameriškem zapadu

(Nadaljevanje)

Potoma smo opazili, da farmarji v teh pustih krajih, kjer ni nobenega drevja, katerega les bi bil tako potreben za postavljanje ograj in plotov, rabijo kamnite stebre, na katere potem napenjajo žične ograje, na katere so potem naslanjali napuljeni plavci, ki je še toliko bolj kazal na vso zapuščenost in sušo tega kraja. Vse pušče, ki smo jih že videli, je bila ta še skoro najbolj žalostna in zapuščena in nikakor nam ni bilo mogoče razumeti kako je mogoče da sploh ljudje žive v teh krajih.

Ob poti in po cesti smo videli velikanske kobilice, katere so nas spominjale precej na potokne rake, katere smo lovili v malih potokih. Kar pokalo je pod kolesi avta in mojemu soprogu se je to zdelo zelo zabavno, vedno je vozil tako, da jih je več uničil in je izgledalo kakor da je pijan, ker je vozil sem in tja po cesti.

Končno smo pa prišli do borovih človeških bivalšč, kar bi se komaj imenovalo vas. Hiše so žalostno stale vse opaljene od sonca, prav tako tudi stebri, ki so podpirali verande, vse skupaj je izgledalo kot da se je že vse naveličalo stati in da se misli vsak čas podreti. Ljudje so izgledali zelo zanemarjeni in oblečeni samo v vrhne hlače (overalls) postajali so po verandah, ali pa so ležali na prašnih podh. Zaveze na oknih so izgledale da so nekoč videle boljše čase, a sedaj pa so vse ostarele in se žalostno majale kadar je kaj zapihal veter skozi odprta okna. Okolica, hiše in ljudje vse je izgledalo enako v svoji suhi in umazani utrujenosti.

Blizu gazolinske postaje smo videli par moških, ki so se precej leno poskušali v metanju konjskih podkev. Nekega moškega, ki je bil zelo zaposlen z žvečenjem tobaka, sem vprašala kako se ta vas imenuje. Začuden me je pogledal in rekel: "Ali ne veste, da ste sedaj v prašnem kotlu?" Ko smo pa omenili velike kobilice, ki smo jih videli spotoma, nam je rekel, da je on videl že tako veliko kobilico, ki je ustavila cel vlak. Drugi pa se je brž pohvalil, da je videl že tako veliko kobilico, da je vlekla avto iz blata.

Precej rada sem marsikaj verjela kar sem slišala na poti, a kaj takega pa nisem mogla ver-

jeti, zato sem mu rekla, če bi jih videla, potem bi pa verjela in sem ga kar naravnost vprašala: "Pokaži mi jih." V moje veliko začudenje je stekel preko ceste v neko gostilno in se je v par minutah vrnil nazaj s sliko, ki je predstavljala kobilico, ki je ustavila vlak in zopet drugo pa, ki je vlekla avto iz blata rekoč: "Tu vam je dokaz!" Povedal nam je, da hrani te slike zato, če bi kdo ne verjel njegovim besedam.

Sedaj pa nismo bili samo lačni, ampak nas je tudi skrbelo kje neki bomo prenočevali. Za štiri tako velike ljudi kakor smo mi, ni bilo prostora v našem avtu. Trije bi se še nekako stisnili, a četrti pa bi moral ležati na sprednjem sedcu in držati noge ven skozi okno. Ob cesti smo videli tudi velike kupe peska in suhe trave. Tudi to nas je zanimalo kaj neki bi bilo. Ustavili smo in si jih ogledali in takoj smo spoznali, da so to velikanška mravljišča. Trava vsa suha in po njej pa je skakalo nešteto velikih kobilic. Vsak si lahko misli, da si nismo želeli prenočiti med njimi.

Vozili smo dalje. Pozno v noč smo prišli do skupine kabin in sedaj pa je bilo prvič, da nisem bila nič preveč izbirična glede snage. Najeli smo si kabino in se podali k počitku, še predno pa smo se vlegli, smo pa prosili dotično oskrbnico kabin, da bi nam skuhala naše hrenovke (vinarice), kar je tudi storila.

Naslednji dan, ko smo prišli do reke Mississippi se je pa tudi okolica zelo spremenila. Zopet smo videli zeleno drevje, lepo koruzo po rodovitnih njivah, kar je bilo nekaj krasnega za naše oko. V tem kraju pa je bilo tudi precej hladnejše podnebje, to nam je zelo ugajalo. Nevoljni smo bili ker smo se že vozili proti domu. Želeli smo si, da bi mogli vsaj za nekaj ur držati čas nazaj, predno se vrnemo domov in bomo zopet vpreženi v naše vsakdanje delo.

Dotični večer smo dospeli v Springfield, Ill. in zdelo se nam je, da bomo vse prehitro doma. Zopet smo si najeli kabine in lastnico, ki je bila zelo prijazna ženska smo vprašali, če je kaj zanimivosti v Springfieldu, kar bi se izplačalo pogledati. Začuden nas je pogledala in nas vprašala, če mislimo resno in če res nič ne vemo o znamenitostih

tega mesta. Nato nam je pričela pripovedovati in naštevati razne zanimivosti. V tem mestu je grob pokojnega predsednika Abraham Lincolna, tukaj je hiša kamor je bilo prišlo posebno odposlanstvo, ki je vprašalo Lincolna, da bi prevzel predsedništvo Zed. držav. Iz tega mesta približno 25 milj je mesto New Salem, kjer je živel Lincoln šest let.

To nam je bilo dovolj, da smo se takoj podali k počitku, ker smo hoteli naslednje jutro ogledati si vse te zanimivosti, ki so res zgodovinskega pomena in ki so nas resnično zanimale.

Zgodaj zjutraj smo se odpravili na ogledovanje. Springfield je glavno mesto države Illinois. Najprej smo si ogledali državno kapitoljsko palačo, nato smo si ogledali dom pokojnega Lincolna. Ta hiša je belo pobarvana in se ne razlikuje preveč od drugih, ki smo jih videli dotični dan. Kar je posebnega, da je obdana od belo barvane ograje, pred hišo je malo vrta poračene s travo. Predno vstopite na ta vrt, morate stopiti po par stopnicah iz pločnika. To je zelo zanimiva okolica, posebno me je še zanimalo, ker sem videla sliko "Abe Lincoln in Illinois."

Takoj sem si lahko predstavila Lincolna sedečega na stolu, čitajočega ob svitu petrolejke pri toplem ognjišču. Prav lahko sem si vse predstavljala kakor sem videla v prej imenovani sliki, posebno mi je bilo lahko si ustvariti pravo sliko, ker je bilo tu še vse tisto pohištvo in slike na stenah so spominjale na vse kakor da so še včeraj tu živeli pravi lastniki tega doma.

Lincolnovе slike so bile po vseh stenah, vsaka pa ga je predstavljala v različni moški dobi in starosti. Videli smo sliko, ki ga je predstavljala kot mladega moža, zopet druga sedečega in zamišljenega in tretja, ki ga je predstavljala kot gospodarja v družini. Zopet druga slika pa ga je kazala postarane in osivelega od skrbi, ampak na vseh je bilo videti, da je to eden in isti Lincoln. Njegova žena ni bila nikaka lepota, ampak izgleda pa da je bila odločna ženska. Prišla je neka ženska, ki je bila takoj pripravljena dati nam pojasnila na stavljena vprašanja in ko smo zapustili ta dom, se nam je zdela, da poznamo Lincolna prav dobro.

Prihodnja naša postaja pa je bila na Lincolnovem grobu. V sredini pokopališča stoji velik granitni spomenik. Ustavili smo se, tu se je pogovarjal moj soprog s čuvajem, kateri mu je povedal, da je Lincolnov truplo zakopano deset čevljev pod zemljo. "Do leta 1910 je bilo v grobnici. V tistem času pa je skupina ljudi sklenila, da odnese mrto truplo, da bi na ta način prisilili oblasti, da bi izpuštile nekega jetnika, ki se je nahajal v državnih zaporih. Njih namen je bil vrniti truplo takoj, ko bi bil dotični kaznenec prost. Že so bili vlomili v grobnico in skoro se jim je namera posrečila, a so ji hše pravočasno zalotili.

Po tem poskušnem vlamu v grobnico pa je država poskrbela za varnost tega groba. Državne oblasti so dobile nekaj ljudi, ki so še osebno poznali pokojnega Lincolna, da so izpričali njegovo identiteto, nato pa so truplo pokopali deset čevljev globoko. Ob tej priliki so oblasti poskrbele, da bo truplo počivalo v miru.

(Dalje prihodnjič.)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

Gostilna napredaj
Proda se gostilna v slovenski naselbini; dober promet; ima licenco za 6% pivo in vino. Kdor se zanima, naj se zgleda na 4017 St. Clair Ave. (234)

Rent se išče

Mala družina, 3 v družini, išče stanovanje v bližini Collinwooda. Rada bi 4 do 5 sob. Kdor ima kaj pripravnega naj piše na John Kobilek, 38 River St., Madison, O. (23)

Delo išče

Ženska išče delo, da bi pomivala posodo, ali prala, ali opravljala razna hišna dela. Vprašajte na 1458 E. 71st St., zadnja hiša, spodaj. (234)

Stanovanje se odda
obstoječe iz 4 sob, kopališče. Naslov 1008 E. 64th St.

PIJTE!
CLOVER DAIRY
"APPROVED DAIRIES MILK"
1003 E. 64th St.
Telefon ENdicott 4228
Pokličite nas in pripeljali vam bomo na dom!

V najem

se da kuhinja in velika spalnica. Je lahko postelja in še dva komada pohištva. Poizve se na 1007 E. 63rd St. (se 30, oc 2,4)

VELIKA RAZPRODAJA

OB 20-LETNICI NAŠE TRGOVINE

Želimo se zahvaliti vsem našim cenjenim odjemalcem za naklonjenost, ki smo jo bili deležni skozi vsa ta leta.

Za to priliko bomo imeli veliko razprodajo v ČETRTEK, PETEK in SOBOTO

Vse, kar je v trgovini, lahko kupite na tej razprodaji po globoko znižanih cenah.

TU NAVAJAMO SAMO PAR STVARI:

THOR PRALNI STROJ, preje \$69, sedaj samo. **\$39.00**

BOSS PRALNI STROJ, preje \$79, sedaj samo. **49.00**

TAPPEN KUHINJSKA PEČ, preje \$119, sedaj **79.00**

APEX ELEKTRIČNI LIKALNIK, popolnoma avtomatični, preje \$99, sedaj samo. **59.00**

CONLON ELEKTRIČNI LIKALNIK, veliki 30-inč z lepim stolom, popolnoma avtomatičen, preje \$109, sedaj samo. **69.00**

PHILCO RADIO, 1940, preje \$69, sedaj samo. **29.00**

FLOOR LAMPS, preje \$10.50 sedaj samo. **6.95**

LINOLEUM, jard sedaj samo. **29c**

INLAID LINOLEUM, jard sedaj samo. **89c**

VARNISH, ENAMAL, BARVA

SHERWIN WILLIAMS VARNISH, preje \$4.50 gal sedaj samo. **2.89**

ART ENAMEL, najboljši, preje \$1.30 qt., sedaj samo **98c**

Damo na lahko mesečna odplačila. Imamo polno zalogo Philco radio 1941 model. Velik popust za vaš stari radio. Samo \$1.00 takoj, ostalo isto na lahko mesečna odplačila.

ANTON DOLGAN

15617 Waterloo Road KEnmore 1299

Za vašo udobnost

MORRIS PLAN BRANCH BANK

St. Clair Ave. pri East 147th Street

Včeraj je bila otvoritev nove bančne podružnice na St. Clair Ave. pri E. 147th St., da bolj postrzeemo naše stare in nove prijatelje v Collinwoodu in bližnji naselbini. Popularen Morris Plan vam daje najboljšo postrežbo v vaši okolici.

Prihranite si voznino v mesto

Morris Plan ima nizko ceneno posojila za vsak namen (do 20 mesecev za plačati) ... popularne nizke cenene "Checking Accounts" ... in Morris Plan Savings Accounts, ki zaslužijo ugoden del obresti za vas.

MORRIS PLAN BANK

St. Clair pri East 147th

"Člani Federal Deposit Insurance Corporation"

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Ko se je republikanski predsedniški kandidat Wendell L. Willkie mudil kampanjski turi po zapadu, je bil povsod navdušeno sprejet. Slika nam kaže Willkieja ob prihodu v Los Angeles.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI**II.—ŽENA****Prvi Del
Sad Pregrehe**

Tisti večer pred svetim Simonom se je zadržala v rečnem ustju pri Birgsiju tovarna ladja Baarda Peterssona. Na obrežje je prihajal sam opat Olaf iz Nidarholma, da bi sprejel so-rodnika Erlenda Niklausa. In v pozdravil nevesto, ki jo je Erlend peljal na svoj dom. Mlada dva naj bi ostala pri opatu v gosteh, noč pa prebila na Viggu.

Erlend je odvedel smrtno blede, nadložno nevesto čez pomol na suho. Opat je šaljivo nekaj rekel o križih in težavah potovanja po morju; Erlend se je zasmel, češ, njegova žena pač zelo hrepeni po tem, da bi mogla leči v posteljo, ki trdno in varno stoji ob kakšni steni. Kristina se je silila k smehu, na tistem pa si je mislila, da zlepa svoj živ dan več ne stopi na ladjo. Slabilo jo je že, če se ji je Erlend samo približal, tako je smrdel po ladji in morju — od morske vode so se mu lasje kar sprijemali in mu v predeh viseli z glave. Na ladji je bil ves čas skoraj brez uma od veselja — in gospod Baard se je smejal: tam na Moru, je pravil, kjer je Erlend doraščal, so fantje od zore do mraka tičali v čolnih, jadrali in veslali. Erlend in Baard sta Kristino nekoliko pomilovala, to je res, toliko pa vendar ne, se ji je zdelo, kot v svoji revni zasluži. Venomer sta trdila, češ, morska bolezen bo prešla, kakor hitro se privadi življenju na ladji. Toda njej je bilo ves čas enako slabo.

Se celo naslednje jutro, ko sta že jezдила po dolini navzgor, je imela občutek, da se ziblje na ladji. Pot se je vila zdaj navzgor zdaj navzdol čez visoke, strme ilovnate rebri, in kadar je hotela upreti pogled na pobočje pred seboj, se ji je vselej zazdelo, da se vsa pokrajina ziblje; vzdigovala se je kot valovi ter se zaganjala proti blestemu, svetlo modremu nebu, ki se je bočilo nad zimskim jutrom.

Na Viggu se je bila jutraj

zbrala cela kopa Erlendovih prijateljev in sosedov, ki so bili prišli, da bi spremili mlada dva do doma, tako da sta imela med ježo številno spremstvo. Pod konjskimi kopiti je bobnelo, kajti zemlja je bila od jesenskih mrazov trda kot železo. Od ljudi in konj se je kadila para, na dlako živali, lase in krzno ljudi je naletavalo ivje. Erlend je bil videti prav tako belolas kot opat, obraz mu je žarel od jutrne pijače in skleče sape. Nosil je še zmerom poročno oblečilo; bil je videti tako mlad in tako vesel, da je kar sijalo iz njega, in ko se je med potjo s svojimi gosti smejal in jim kaj klical, mu je v lepem, mehkem glasu zvenela mladost in bodrost.

Kristini je začelo srce tako čudno trepetati — od bridkosti, nežnosti in bojazni. Bila je še zmerom vsa nadložna od potovanja, če je le količkar pojedla ali popila, jo je začelo peči v prsih; do kosti jo je zeblo, na dnu srca pa ji je tlela drobna, zamolkla, nema jeza zoper Erlenda, ker je bil tako brezskrben. — Ko pa je videla, kako iskreno ponosen in od radosti ves žareč jo pelje domov kot svojo gospodinjjo, jo je vendarle zapekla vest; tako se ji je zasmililo, da jo je v srce zaboletelo. Zdal si je vendarle zaželela, da se rajši ne bi bila uklonila svoji trmi, marveč da bi mu bila, ko je bil poleti pri njih na dvoru, povedala — kako nespodobno bi bilo, ako bi se njuna poroka praznovala s prevelikim sijajem. Toda takrat mu je privoščila, naj tudi on uvidi, da za svoje početje ne bosta ušla ponižanju.

— Vrh tega pa se je bala očeta. In računala je, da bosta po poročnih slavnostih vendar takoj odpotovala tako daleč od doma, da dolgo ne bo več videla domače doline — nič prej, dokler docela ne potihne vse govorjenje o njej.

Zdal pa je uvidela, da je to tukaj postalo še mnogo hujše. Erlend je resda nekaj pravil o imenitni gostiji, ki jo bo priredil na Husabyju ob njenem prihodu na dvor, vendar ni nikoli pričakovala, da se bo iz tega izcimila nekakšna nova ženitnica. In gostje tukaj so ljudje, med katerimi bosta morala z Erlendom živeti — katerih spoštovanje in prijateljstvo si morata pridobiti. Tem ljudem je bila vsa ta leta Erlendova nespamet in nesreča očitna. On pa zdaj že sam verjame, da je v njihovih očeh spet dvignil svoj ugled in da potemtakem sme stopiti na mesto, ki mu gre po rojstvu in premoženju. Ako pa se razve, da se je bil spozabil s svojo lastno, zaobljubljeno nevesto, se mu bodo po vsej soseski posmehovali.

Opat se je nagnil k njej: "Zdite se mi nekam resni, Kristina Lavransova. Mar vas morska bolezen še ni minila? Ali pa se vam toži po materi, kralji?"

"Oh res, gospod," je rekla Kristina tiho, "na mater mislim."

Dospeli so na Skaun. Jezdili so visoko gori čez pobočje. Pod njimi je na dnu doline stala bukovna šuma, vsa bela in kosmata od ivja; pokrajina se je vsa iskrila v soncu in globoko tam doli se je lesketalo modro jezero. Zdal so stopili izmed jelovega drevja na prosto. Erlend je pokazal predse:

"Ali vidiš Husaby, Kristina? Bog ti daj tamkaj dosti lepih

dni, žena," je rekel toplo.

Pred njimi so se razprostirale velike, z ivjem pokrite njive. Dvor je ležal na prostrani ravnici sredi pobočja, čisto blizu bele kamenite cerkvice — hiše pa so stale ravno južno od nje; mnogo jih je bilo in velike so bile; iz odprtih na strehah se je vrtinčil dim. Zapeli so cerkveni zvonovi in z dvora se je nasproti sprevedu usulo ljudstvo, vzklikalo in pozdravljalo. Mladenci v ženitovanjskem sprevedu so pričeli roljati z orožjem — in krdelo je med šumom in hrupom ter veselim vpitjem zavilo na ženinov dvor.

Pred cerkvijo so se ustavili; Erlend je dvignil svojo mlado ženo s konja ter jo povedel k vratom, kjer ju je sprejela cela truma duhovnih gospodov in klerikov. Notri je bilo od sile mraz in skozi mala okna z okroglimi oboki v podolžni ladji je pronicala dnevna svetloba, tako da je plamen sveč v prezbiteriju bledele.

Ko je Erlend izpustil njeno roko in odšel na moško stran, ter se je sama uvrstila v trop neznanjih, praznično oblečenih žensk, je Kristina začutila osamelost in tesnobo. Opravilo je bilo krasno. Toda Kristino je zeblo in ko si je poskusila olajšati srce in ga povzdigniti kvišku, se ji je zazdelo, kot bi vele njene molitve k njej nazaj. Obšla jo je misel, da je dan sv. Simona morda slabo znamenje — ko je vendar ta svetnik patron moža, s katerim ni lepo ravnala.

Ljudstvo je iz cerkve odšlo v sprevedu na dvor, spredaj duhovščina, za njimi, držeč se za roko, Kristina in Erlend, zadaj pa gostje v parih. Kristina se niti toliko ni mogla zbrati, da bi si malo bolj natanko ogledala dvor. Dvorišni prapor je bil dolg in ozek; poslopja so stala v dveh vrstah na južni in severni strani. Bile so to močnejše zgradbe, ki so se tesno tiščale druga druge, vendar je bilo videti, da so stare in da lezejo na kup.

Spreved se je ustavil pred vrati stanovanjske hiše in svečniki so jih poskropili z blagoslovljeno vodo. Nato je Erlend odpeljal Kristino skozi temno vežo. Na njeni desnici so se odprla vrata v žarečo svetlobo. Sklonjena je vstopila skozi duri in stala z Erlendom v njegovi veliki sobi.

Bila je tako velika, kakor je dotlej še ni bila videla na nobenem drugem dvoru. V sredini je stalo ognjišče, bilo je tako dolgo, da je na vsakem koncu goril po en ogenj, široka pa je bila soba tako zelo, da so morali biti stropniki podprti z rezljanimi lesenimi stebri — ves prostor se je zdel vse prej podoben cerkvi ali kraljevski dvorani kot pa sobi na kmetskem dvoru. Zgoraj ob vzhodnem hišnem čelu, kjer se je na ožji strani iz sredine klopi dvigal častni sedež, so bile med stene in stebre vtesane postelje na lopute.

V sobi je gorela zdaj taka množina sveč — na mizah, obloženih z dragocenimi skledami in ploščki, in na svečnikih, ki so bili pribiti na stene. Po starodavnem običaju so med razpetimi preprogami viseli ščiti in orožje. Za častnim sedežem je bila stena prevlečena s kosom žameta; tjakaj je sedaj obesil eden izmed Erlendovih mož z zlatom okovani meč in beli ščit z rdečim skakajočim levom.

Služabniki in dekle so sneli gostom vrhinja oblčila. Erlend je prijel ženo za roko ter jo odpeljal k ognjišču; gostje so se zbrali za njima v polkrogu. Nato se je približala debelušna ženska milega obraza ter poravnala Kristino pečo, ki se je bila pod ogrinjalom nekoliko zmečkala.

(Dalje prihodnjič.)

IVAL RICHARD GOODMAN
Outfield

MORRIS (MORRIE)
ARNOVICH
Outfield

MYRON W. (MIKE)
McCORMICK
Outfield

JOSEPH N. (JOE) BEGGS
Pitcher

JAMES ALBERT (JIMMY)
RIPPLE
Outfield

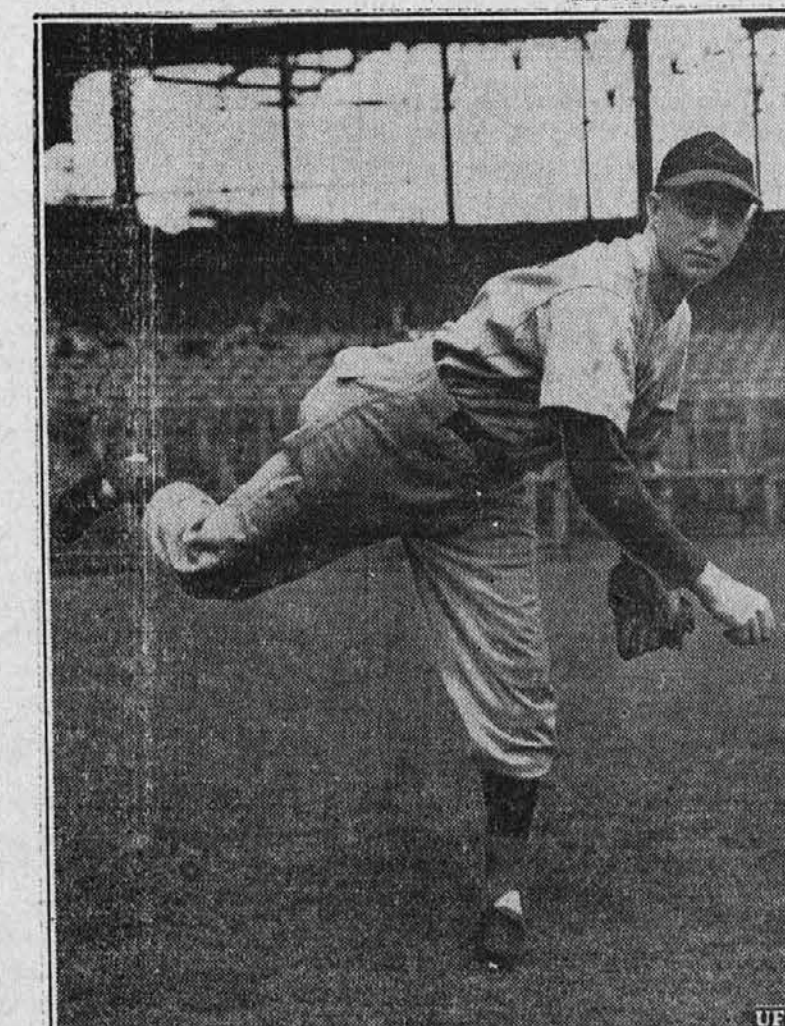
LINUS REINHARD (LONNIE)
FREY
Second Base

WILLIAM M. (BILL) WERBER
Third Base

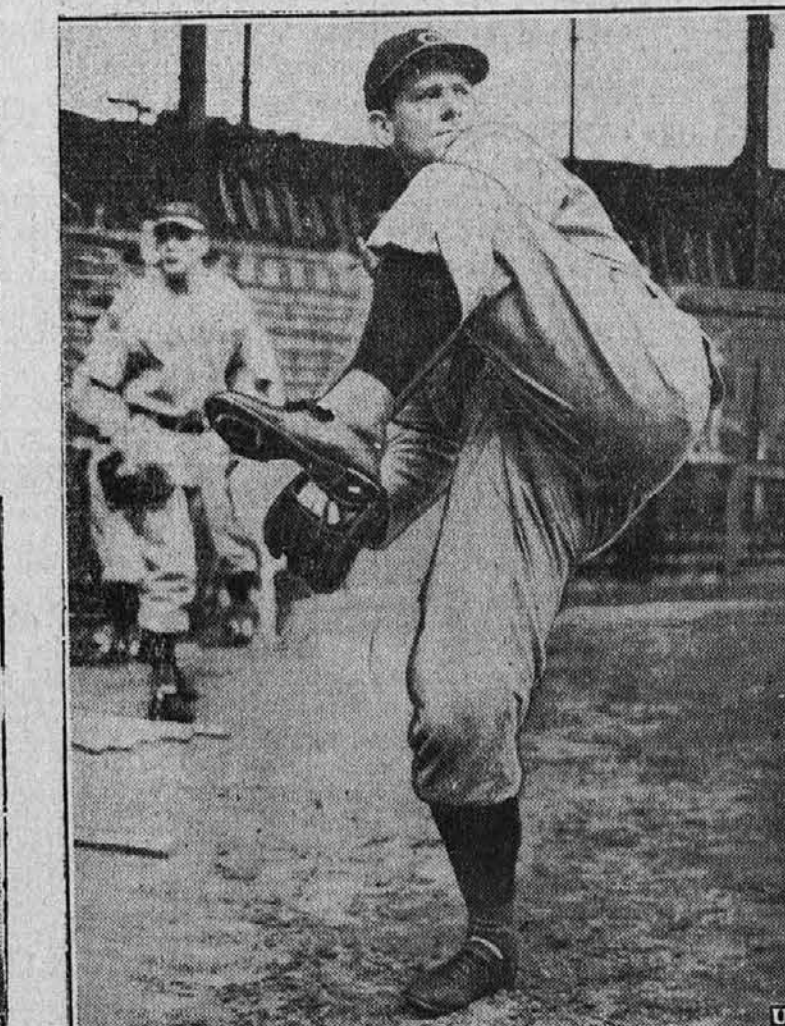

WILLIAM HARRISON (BILL)
MYERS
Shortstop

BUCKY WALTERS

Cincinnati "Reds," zmagovalci v žogometu v Narodni ligi, se bodo borili za svetovno prvenstvo z zmagovalci v Ameriški ligi, detroit-skimi "Tigri." Igra za svetovno prvenstvo se prične danes popoldne v Cincinnati, O. Kdor bo zmagal v štirih igrah, bo dobil zmago.

PAUL DERRINGER

PAUL DERRINGER
Pitcher

EUGENE EARL (JUNIOR)
THOMPSON, JR.
Pitcher

JAMES RILEY (JIM) TYE
Pitcher

WILLIAM HENRY (BURR)
WALTERS
Catcher

ERNEST NATALI (ERNE)
LOMBARDI
Catcher

WILLIAM (BILL) MCKERNAN
Manager

FRANK ANDREW (FRANK)
McCORMICK
First Base

JAMES (JIMMY) WILLIAMS
Catcher

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE-
GA BLAGOPOKOJNEGA OČETA

FRANK BAN

ki je Bogu vdan za vedno preminul dne 2. oktobra, 1937.

Dragi in ljubljeni oče. Danes je tri leta, odkar si se za vedno poslovil od svoje ljubee družine in se preselil v novo domovino — hladni grob. Tudi tvoja soproga in naša mama ti je postala kmalu na njeni božji večni sosed. Ob tužni obletnici Vama kličemo: Spočijta se v Bogu v tuji zemlji!

Zalujoci:

OTROCI.

Cleveland, O., 2. oktobra, 1940.